

šiti a věc vrátiti soudu první stolice, by ji znova projednal a rozhodl, aniž bylo třeba zabývati se dalšími zmatečnými důvody, stížností uplatňovanými.

Čís. 1215.

**Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).
Předmětem potřeby jest i látka, z níž se předmět potřeby vyrábí.
Náleží sem též americká pryskyřice.**

(Rozh. ze dne 14. května 1923, Kr I 335/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Litoměřicích ze dne 23. června 1921, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem dle §u 7 (1) zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

důvodů.

Výtka nesprávného právního posouzení věci není odůvodněna. Zjistil-li soud na základě posudku znalce G-a a znaleckého seznání svědka J-a, že americká pryskyřice je používána pro lepší kvalitu více než obyčejná pryskyřice zejména proto, že dodává výrobkům, pomocí jejím získaným, nejen lepší vzhled, ale i větší trvalost, nemůže ji zbaviti vlastností předmětu potřeby okolnost, že může býti nahražena při výrobě méněcennou domácí pryskyřicí, po případě že lze zhotoviti dotyčné výrobky (ovšem horší jakosti) i bez přísady pryskyřice; vždyť mají spotřebitelé právo žádati výrobky dobré jakosti. Ostatně padá na váhu hlavně moment faktický, že se americké pryskyřice všeobecně užívá v příslušných výrobních laků a pečetiho vosku, tedy vesměs věcí, jimž vlastnost předmětu potřeby vzhledem k všeobecně rozšířenému jejich užívání v průmyslu i obecné spotřebě vůbec nelze upírati. Nepochybil tudíž první soud, uznáv za předmět potřeby i pomocnou látku, které se při výrobě těchto předmětů potřeby používá.

Čís. 1216.

Ideální souběh zločinu zneužití moci úřední a krádeže není myslitelným.

Zodpovídající otázky, nejsou porotcové vázání právním názorem obžaloby.

(Rozh. ze dne 17. května 1923, Kr I 1220/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmatečnou stížnosti obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Praze ze dne 19. září 1922, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem krádeže podle §u 460 tr. zák., a sprostil dle §u 259 čís. 3 tr. ř. obžalovaného z obžaloby pro přestupek dle §u 460 tr. zák.